

Γλώσσα Β' Δημοτικού

Ενότητα 6

Είμαστε έτοιμοι;

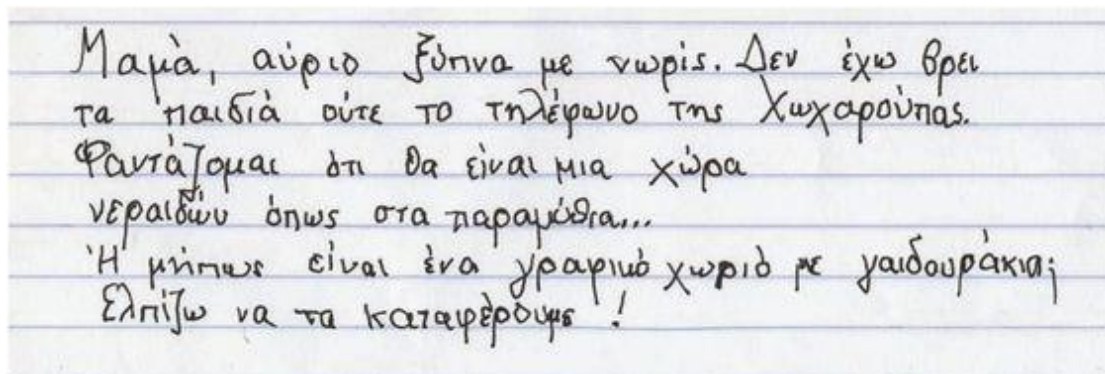
Η Χαρά, ο Λουκάς, η Γαλήνη και ο Αρμπέν προετοιμάζονται για το ταξίδι τους στη Χωχαρούπα. Όλοι σκέφτονται συνέχεια τι θα χρειαστούν στο δρόμο. Δεν ξέρουν τι καιρό θα κάνει ούτε πως θα είναι στη Χωχαρούπα. Έτσι, προσπαθούν να μην ξεχάσουν κάποια βασικά πράγματα, όπως τρόφιμα, ρούχα και άλλα.

Στο μεταξύ η Γαλήνη, για να μη χάνει χρόνο, αρχίζει να ψάχνει στον τηλεφωνικό κατάλογο. **Βλέπει σε μια σελίδα πολλά ονόματα χωρών.**

Τα διαβάσει όλα με τη σειρά:

Αίγυπτος, Αλβανία, ..., Βουλγαρία, Ελλάδα, Ιαπωνία, ..., Κίνα, Κορέα, ..., Ουκρανία, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Τουρκία, ..., Φιλιππίνες...

Η Γαλήνη νύσταξε και αποφάσισε να πάει για ύπνο. Πριν ξαπλώσει, πήρε ένα χαρτάκι και άφησε ένα μήνυμα στη μητέρα της:

Μαμά, αύριο ξύπνα με νωρίς. Δεν έχω βρει τα παιδιά ούτε το τηλέφωνο της Χωχαρούπας. Φαντάζομαι ότι θα είναι μια χώρα νεραϊδιών όπως στα παραμύθια... Ή μήπως είναι ένα γραμμάκι χωριό με γαϊδουράκια; Ελπίζω να τα καταφέρω!

Τα **ει**, **αι**, **οι** και **αυ** ακούγονται το ίδιο με το **εϊ**, **αϊ**, **οϊ** και **αϋ**;

Σε τι διαφέρουν;

Ειρήνη **θεικός** **παιδιά** **γαϊδούρια** **οικογένεια** **κοροϊδεύω** **αυλή** **αϋπνία**

Τα σημαδάκια “” που μπαίνουν πάνω από ορισμένα γράμματα τα λέμε διαλυτικά! Αυτά ξέχασε να βάλει η Γαλήνη στις λέξεις του μηνύματός της. Ξέρεις γιατί τα ονομάζουμε έτσι; Γιατί μας λένε να μη διαβάζουμε το **ει** σαν **ι**, το **αι** σαν **ε** και το **οι** σαν **ι**, αλλά να τα διαλύουμε, να τα χωρίζουμε σε δύο ήχους: **εϊ**, **αϊ**, **οϊ**.

Τα **αϊ**, **αι**, **αη**, **οϊ**, **οι** και **οη** λέγονται δίφθογγοι.

Πριν κοιμηθεί, η Γαλήνη διάβασε μια ιστορία με αποχαιρετισμούς. Σκέφτηκε ότι θα πρέπει και εκείνη να αποχαιρετήσει συγγενείς και φίλους, πριν ξεκινήσει για τη Χωχαρούπα.

Στο καλό, χελιδονάκια

Ο αντικρινός κυρ-Χελιδόνος είδε το χελιδονορολόι του και ρώτησε: «Έτοιμοι; Τα πράγματα μας είναι έτοιμα;»

Η γυναίκα του είπε: «Ναι, είμαστε έτοιμοι».

Κάθισε να ξεκουραστεί σ' ένα φύλλο απάνω. Το φύλλο τρεμούλιασε συγκινημένο.

Ο κυρ Χελιδόνος ήταν ανήσυχος και ρώτησε πάλι: «Δεν ξεχάσαμε τίποτα;». Το ίδιο ανήσυχη ήταν και η κυρά-Χελιδόνα.

Τα χελιδονάκια, που όση ώρα μίλαγαν οι γονείς τους αυτά τσιμπολογιόντουσαν, είπαν: «Δεν αποχαιρέτησαμε τους φίλους μας».

Οι φίλοι τους, τα παιδιά, εκείνη την ώρα κάνανε μάθημα. Ο Φριφρής στάθηκε στο πεζουλάκι του παραθυριού. Ευγενικά χτύπησε το τζάμι. «Παιδιά, ήρθε η ώρα να φύγουμε» έλεγε το χτύπημά του.

Ο δάσκαλος το άκουσε και είπε στα παιδιά: **«Τα χελιδόνια φεύγουν. Πάνε σε ζεστές χώρες. Ελάτε να τα αποχαιρετήσουμε».**

Προσαρμογή από το βιβλίο της Γαλάτειας Σουρέλη, «Ο αγέρας παίζει φλογέρα», εκδ. Τήνος

Εκτός από τα διαλυτικά, υπάρχει και ένα άλλο σημαδάκι. Το λέμε **ενωτικό**, επειδή ενώνει τις λέξεις όπως **αι-**, **γερό-**, **κυρά-** με άλλες που ακολουθούν. Είναι έτσι : -